

תפ (חיפה) 59403-08-22 - מדינת ישראל-משרד הכלכלה והתעשייה נ' בזלת נחושטן בע"מ 2. בזלת פארמה בע"מ 3. מאיר אריאל

ת"פ (חיפה) 59403-08-22 - מדינת ישראל-משרד הכלכלה והתעשייה, זרוע העבודה נ' בזלת נחושטן בע"מ 2. בזלת פארמה בע"מ 3. מאיר אריאל מחוזי עבודה חיפה

ת"פ (חיפה) 59403-08-22

מדינת ישראל-משרד הכלכלה והתעשייה, זרוע העבודה

נגד

בזלת נחושטן בע"מ 2. בזלת פארמה בע"מ 3. מאיר אריאל

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

[11.11.2025]

כב' השופטת אילת שומרוני-ברנשטיין

החלטה

בעניין: בקשה להגשת רשימה מוסדית לפי סעיף 36 לפקודת הראיות מיום 6.8.25

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות על חוק הגנת השכר, תשי"ח-1958.

2. עפ"י כתב האישום הנאשמת 1 היא חברה פרטית העוסקת בייצור מוצרי קנאביס, הנאשמת 2 היא חברה פרטית העוסקת בשיווק מוצרי קנאביס והנאשם 3 שימש במועדים הרלבנטיים כבעלים ומנהל פעיל בנאשמות 1-2.
3. עפ"י הנטען בכתב האישום, בתקופה שבין 3.2019 - 12.2019 בנוגע לנאשמת 1 ובין 10.2018-2.2019 בנוגע לנאשמת 2, ניכו הנאשמות סכומים משכר העבודה של עובדיהן ולא העבירו אותם ליעדם. הוראות החוק על פיהן הואשמו הנאשמים הן: הנאשמות 1-2 - העברת ניכויים באיחור לחברת הביטוח לה יועדו בנסיבות מחמירות, עבירה על הוראות סעיפים 25א(א) - ו- 25ב(ג) יחד עם 25ב(1)(ד) (2) - ו- 25ב(1)(ה) לחוק הגנת השכר (הנאשמת 1 - 149 עבירות והנאשמת 2 - 78 עבירות). הנאשם 3 - הפרת חוקת פיקוח- עבירה על הוראות סעיפים 25א(א), 25ב(ג) יחד עם 25ב(1)(ד) (2) + 25ב(1)(ה) - ו- 26 לחוק הגנת השכר (227 עבירות).
4. ביום 16.7.25 התקיים דיון הוכחות בתיק.

5. במסגרת הדיון העידו עדי המאשימה מר צבי יהודה מנשה, שעבד בעבר בחב' הראל וכן גב' בת אל קורול, מנהלת מערך כספי העמיתים ומערך השירות למעסיקים במיטב-גמל פנסיה בע"מ ומי שניהלה בעבר את תפעול המעסיקים בחברה זו. יובהר כי חב' מיטב מתפעלת את הקופות שנרכשו מחב' הלמן-אדובי, כאשר לנאשמים 1 ו-2 היו עובדים שהיו מבוטחים בחב' הלמן-אדובי (להלן: העדים).

6. במסגרת הדיון, ביקש ב"כ המאשימה להגיש לבית הדין מסמכים לגביהם העידו העדים.
6.1. מר מנשה העיד לגבי פ/1 עד פ/4 - מידע לגבי הפקדות שחברת הראל הייתה שולחת למשרד העבודה כאשר היו פונים אליה בבקשה לבירור מידע.

על פי עדותו של מר מנשה, ככל הנראה מדובר בטבלה ש"היו לוקחים את המידע מהמערכת, ממלאים את הטבלה". וכן מסמך שיצא על ידי פסגות שהעד העיד לגביו שהנתונים בו תואמים לנתונים שהוצאו מהמערכת.
מר מנשה העיד עוד כי בחב' פסגות היתה מערכת מערכות מידע אשר עסקה בהגנת סייבר למיטב זכרוננו ושתפקידה היה לשמור על המידע של החברה.

6.2. גב' קורול העידה לגבי מסמכים רז/1 ועד רז/4 (570 ועד 573) וכן לגבי מסמכים אג/1 ועד אג/9 (580 ועד 588).

על פי עדותה מדובר באישורי הפקדות שהתקבלו ונקלטו מהמערכת של הלמן אלדובי שהיא מערכת של מל"מ ואשר הוזנו על ידי שיוך הפקדה או במסגרת קובץ אקסל. הגב' קורול העידה שמדובר בשורות בנקאיות שקולטים לתוך המערכת - וכי בדרך טכנולוגית המערכת מזהה את התאריך שהכסף הופקד בבנק ורושמת את התאריך בדו"חות. גב' קורול העידה עוד שמי שהפיק את המסמכים זה עובדת שלה, וכי היא עשתה זאת על ידי לחיצת כפתור במחשב. כן ציינה גב' קורול, כי יש מחלקה בחברה שעוסקת בהבטחת מידע שעבודתה לבצע הגנות סייבר, וכי החברה נבדקת בעניינים אלה וכי מדובר במסמכים מהמערכות של החברה, כאשר אין לאחרים גישה למערכות אלה.

7. ב"כ הנאשמים התנגד להגשת המסמכים הללו לגביהם העידו העדים ועל כן, בית הדין הורה כי ב"כ המאשימה יגיש את הבקשה נשוא החלטה זו וב"כ הנאשמים יגיב לבקשה.

8. ביום 6.8.25 הוגשה בקשת המאשימה להגשת רשומה מוסדית לפי סעיף 36 לפקודת הראיות, נשוא החלטה זו. בבקשה נרשם, כי סעיף 36 לפקודה קובע חריג לכלל הפוסל עדות מפי השמועה ומאפשר קבילות של רשומה מוסדית אם היא נערכה במהלך העסקים הרגיל של המוסד, בזמן אמת או בסמוך לאירועים המתוארים בה, כאשר כל המסמכים שהמאשימה ביקשה להגיש עומדים בתנאים אלה.

כן צוין בבקשה, כי חברות ביטוח נכנסות לגדר הגדרה של "מי שמספק שרות לציבור" לפי הוראות סעיף 35 לפקודה. צוין עוד, כי הדו"חות השונים רובם ככולם מהווים נתונים גולמיים אשר חברות הביטוח מתעדות באופן סדיר, או לחלופין מסתמכות על נתונים אלו ומדובר ב"פלט" בהתאם לאמור בפקודה כאשר חברות הביטוח עורכות את הרשומות בזמן אמת. ב"כ המאשימה הפנה לענין ראתב אבו עצא^[1] שם נקבע, כי האמינות המוקנית לרשומה מוסדית עניינה בדרך קליטת הנתונים ולא באופן הצגתם לאחר מכן. לגרסת המאשימה, אופן קליטת הנתונים על ידי חברות הביטוח ממלאים אחר התנאים של סעיף 36 לפקודה כפי שהוכח בדיון, ולפיכך ניתן להחיל את החריג בדבר רשומה מוסדית על אותם נתונים וכן על העיבוד המתבסס על אותו בסיס נתונים.

המאשימה ציינה עוד כי בהתאם לספרות, על בית הדין להחיל את מידת ההיגיון והשכל הישר בבואו להחליט האם לאפשר הגשת רשומות אלו.

ב"כ המאשימה ציין עוד, כי המסמכים שהמאשימה מעוניינת למסור לבית הדין מסתמכים על נתונים שהתקבלו ממערכות של חברות הביטוח עצמן, או לחלופין מנתונים שהתקבלו משיתוף פעולה בין מערכות של חברות הביטוח ומערכות בנקאיות (כגון, הפקדות כספים לחשבונות בנק). מכאן, שזהות מקורם הפנים מוסדי של הנתונים ברורה, ואין המדובר בנתונים אשר הגיעו ממקור עלום שאינו ניתן לתיקוף.

בבקשה צוין עוד, כי בענין בן דור^[2] נקבע, כי אין חובה שתתקיים זהות בין מי שערך בפועל את הרשומה לבין העד שמעיד במשפט, כאשר בענייננו, העד מר צבי מנשה יהודה ששימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כעובד במחלקת הגבייה בחברת פסגות ואילו העובדת גב' בת אל קורול שימשה כמנהלת תפעול מעסיקים בחברת מיטב, אשר תפעלו את הקופות שמיטב רכשה מהלמן אלדובי.

9. ביום 15.10.2025 התקבלה תגובת הנאשמים.

בתגובה צוין כי העדים שהעידו בבית הדין לא הפיקו את המסמכים המדוברים וכי המאשימה היתה מודעת לכך עוד לפני הדיון.

כן צוין, שהמאשימה לא כללה בכתב האישום בין רשימת עדי התביעה כי היא מסתמכת על רשומה מוסדית ועל כן מדובר בשינוי חזית מהותי אשר פוגע בזכות הנאשמים להתגונן כראוי.

נטען עוד, כי אין מקום להעתר לבקשת המאשימה לכלול בחומר הראיות חומר חקירה שלא עומד בתנאי דיני הראיות. הנאשמים הפנו בתגובתם גם לענין סופיאן סעאידה^[3] כי אין לקבל ראיה בלתי קבילה תחת החריג של רשומה מוסדית לאור עיתוי הבקשה המאוחר.

לטענת הנאשמים, מדובר בראיות שאינן עומדות בתנאי הסף של הקבילות.

כן נטען, כי המסמכים שהוגשו לא עומדים בתנאי סעיף 36 לפקודת הראיות, שכן המסמכים לא נערכו במהלך העסקים הרגיל ובזמן אמת וכן כי אין תשתית לאמינות המערכת כאשר העד מר מנשה העיד שהיו טעויות במערכת.

10. ביום 4.11.25 התקבלה תשובת המאשימה לתגובת הנאשמים.

המאשימה ציינה כי המסמכים הם חלק מחומר החקירה אשר הועבר לנאשמים עוד ב-09/22 - כ-3 שנים לפני מועד הדיון.

באשר לטענה לענין העדר אזכור של המסמכים בכתב האישום - נטען שלפי סעיף 74 לחסד"פ, יש להעביר את חומר החקירה לידי ההגנה כפי שנעשה במקרה זה, ואין חובה לציין האם המסמכים הוגשו כחריג לעדות מפי השמועה או כל חריג אחר.

המשיבה הוסיפה, כי ניתן היה להגיש את המסמכים כרשימה מוסדית שלא באמצעות עדים אלא רק לציין זאת בכתב האישום, כאשר במקרה דנן, למעלה מן הצריך, המסמכים הוגשו באמצעות עדים.

נטען עוד, כי לנאשמים היתה אפשרות לחקור את העדים והנציגים של חברות ביטוח כפי שעשו, ועל כן, הגנתם לא קופחה בדרך כלשהי ולא היתה פגיעה כלשהי בזכותם להתגונן.

באשר לענין סופיאן סעאידה אשר הוזכר על ידי הנאשמים, נטען כי מקרה סעאידה שונה מענייננו שכן שם הטענה בדבר קבילות התעודה כרשומה מוסדית עלתה רק בשלב הערעור.

בתגובה צוין עוד, כי טענות ההגנה לגבי עמידתם או אי עמידתם של המסמכים ברף הראיות היא טענה לסיכומים וכן כי ישנו מעבר ברור בשנים האחרונות מכללי קבילות נוקשים לבחינת משקל הראיות, כאשר משקלן של הראיות ייבחן גם לאור שאר הראיות שיוצגו על ידי המאשימה, ישתלבו בהן ויוכיחו את כתב האישום.

דיון והכרעה:

11. סימן ה' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: החסד"פ) דן ב"אישום" כאשר ס' 85 דן בתוכן כתב האישום.

- לפי אותו סעיף, כתב אישום צריך לכלול את תיאור העובדות המהוות את העבירה בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם וכן את ציון הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם ושמות עדי התביעה. אין כל חובה בהתאם לחוק לפרט בכתב האישום את הראיות המוכיחות אותה ועל כן, איננו מקבלים את טענת הנאשמים שיש לדחות את הבקשה בשל כך שבכתב האישום לא צוין שמדובר ברשומה מוסדית.
12. סימן ה' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות) דן ב"רשומה מוסדית".
13. ס' 35, אשר הינו סעיף ההגדרות, מגדיר רשומה מוסדית כ"מסמך, לרבות פלט, אשר נערך על ידי מוסד במהלך פעילותו הרגילה של המוסד".
14. ס' 36 קובע כדלקמן:
- "(א) רשומה מוסדית תהא ראיה קבילה להוכחת אמיתות תוכנה בכל הליך משפטי, אם נתקיימו כל אלה -
- (1) המוסד נוהג, במהלך ניהולו הרגיל, לערוך רישום של האירוע נושא הרשומה בסמוך להתרחשותו;
- (2) דרך איסוף הנתונים נושא הרשומה ודרך עריכת הרשומה יש בהן כדי להעיד על אמיתות תוכנה של הרשומה;
- (3) היתה הרשומה פלט - הוכח בנוסף, כי -
- (א) דרך הפקת הרשומה יש בה כדי להעיד על אמינותה;
- (ב) המוסד נוקט, באורח סדיר, אמצעי הגנה סבירים מפני חדירה לחומר מחשב ומפני שיבוש בעבודת המחשב.
- ...
- (ד) התקבלה ראיה מכוח סעיף זה, יהיה הצד שכנגד זכאי לחקור חקירה נגדית עדים שזומנו על ידו לעדות, לשם הזמנת הראיה, אם עדים אלה קשורים עם בעל הדין שמטעמו הוגשה הראיה."
15. בפסיקה נקבע, כי דו"ח מטעם חב' ביטוח או קרן פנסיה מהווה רשומה מוסדית כקובע בסעיף 35 לפקודת הראיות⁴. כך למשל בענין חי ישעיהו נקבע:
- "אשר לטענת המערער לגופה. הנספחים הם פלט מחשב של חברת ביטוח המסמכים את פירוט התנועות שנעשו בפוליסות השונות. על פניו, אין חולק כי חברת ביטוח באה בגדר "מוסד" כהגדרתו בס' 35 לפקודת הראיות. הנספחים נחזים כמקיימים אף את יתר תנאי הסעיף. בתי המשפט קבעו לא אחת, בהתייחס למסמכים הדומים לנספחים דנן ומופקים ע"י חברות הביטוח, כי הינם בגדר רשומות מוסדיות".
16. משנקבע כי דו"חות מטעם חב' ביטוח/קרן פנסיה מהווים רשומה מוסדית, עלינו לבחון האם בהליך זה המאשימה עמדה בתנאים של סעיף 36 לפקודת הראיות.
17. באשר לטענת הנאשמים כי אין זהות בין מי שהנפיק את המסמכים לבין מי שהעיד בבית הדין, הרי שבענין בן דור^[5] נקבע כי לא חייבת להיות זהות בין מי שהוציא בפועל את הפלט לבין העד שהעיד בבית המשפט.
18. כמו כן, לא ניתן לקבל את טענות הנאשמים בהתייחס לפס"ד סופיאן סעאידה, שכן אותו ענין שונה מענייננו. בענין סעאידה, טענת החריג של רשומה מוסדית נטענה לראשונה בפני בית המשפט העליון ולא התבררה בפני הערכאה המבררת, כאשר גם לא נערך בירור קונקרטי האם התמלאו התנאים לפי סעיפים 35 ו-36 לפקודה. פגמים אלו לגביהם התייחס בית המשפט העליון אינם מתקיימים בענייננו.

19. לאחר ששקלתי את עדויות העדים בפנינו בהתייחס לאופן שבו נהגו חב' הראל וחב' הלמן אדובי לאסוף, לרשום להפיק ולהגן על הרשומות, כפי שפורטו בקצרה לעיל, לא שוכנעתי מטענות הנאשמים שמדובר בחומר חקירה שאינו עומד בתנאי דיני הראיות או כי בשל כך שמר מנשה העיד ש"תמיד יש טעויות אנוש" או לאור המקרה שבו נפרץ בסיס המידע של חב' שירביט אזי אין תשתית לאמינות המערכת.

בהקשר זה יצוין עוד, כי לא שוכנעתי שהמאשימה היתה צריכה להביא עדים אשר יעידו על מערכות המידע של פסגות והלמן אדובי על מנת להוכיח שאותם מוסדות נוקטים באמצעי הגנה סבירים.

20. יתרה מכך, ניתנה הזדמנות לנאשמים לחקור את מר מנשה וגב' קורול. היות ואין מחלוקת שהמסמכים הוצגו בפני הנאשמים במסגרת חומר החקירה, לא שוכנעתי כי נפגעה הזכות של הנאשמים להתגונן כראוי.

21. בנוסף, לא שוכנעתי כי מדובר בראיות שאינן עומדות בתנאי הסף של הקבילות, כאשר בכל מקרה, הצדדים יהיו רשאים להעלות טענות בענין זה שוב במסגרת הסיכומים שיוגשו בתיק.

22. מכל המפורט לעיל, לאחר ששקלתי את עדויות העדים בהתייחס לאופן שבו נהגו חב' הראל וחב' הלמן אדובי לאסוף, לרשום להפיק ולהגן על הרשומות, כפי שפורטו בקצרה לעיל, אני נעתרת לבקשה ומורה על הגשת המסמכים כרשומות מוסדיות.

ניתנה היום, כ' חשוון תשפ"ו, (11 נובמבר 2025), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

-
- [1] ע"פ 10049/08 ראתב אבו עזא נ' מדינת ישראל. מיום 23.8.2012.
- [2] רע"פ 5117/14 גיא בן דור נ' מדינת ישראל, מיום 17.8.2014.
- [3] ע"פ 4229/14 סופיאן סעאידה נ' מדינת ישראל, מיום 6.7.2015.
- [4] ראה ע"א (מחוזי ת"א) 3494-07 חי ישעיהו נ' כלל חברה לביטוח בע"מ מיום 14.7.2010 וגם סע"ש (ת"א) 48945-03-17 יאיר גולן - יותם גל, פסק דין שניתן על ידי מותב בראשות כב' השופטת גילצר-כץ ביום 29.10.19.
- [5] רע"פ 5117/14 גיא בן דור נ' מדינת ישראל, מיום 17.8.2014.